

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/11/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010593
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3813010593.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanému W. Y. pre pokus zločinu sexuálneho násillia podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 200 ods. 1,2 písm. b/ Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 313/2011 Z. z. (ďalej len Tr. zák.) s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/, c/ Tr. zák. a § 127 ods. 1, 5 Tr. zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 6. marca 2014 odvolanie obžalovaného W. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 18. decembra 2013, sp. zn. 2T/165/2013 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods.1 písm. e/, ods. 3 Tr.por. sa napadnutý rozsudok z r u š u j e vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Na podklade § 322 ods.3 Tr. por. sa obžalovaný W. Y. o d s u d z u j e:

Podľa § 200 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. a § 39 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaný W. Y. na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 18. decembra 2013, sp. zn. 2T/165/2013 bol obžalovaný W. Y. uznaný za vinného z pokusu zločinu sexuálneho násillia podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 200 ods. 1,2 písm. b/ Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 313/2011 Z. z. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/, c/ Tr. zák. a § 127 ods. 1, 5 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 18.08.2012 okolo 22.00 hod. v M., okres G., v byte na E. XXX/X pod vplyvom alkoholu zo spálne priniesol do obývačky vibrátor, ktorý zapol a nevlastnej dcére, s ktorou žil v tom čase v spoločnej domácnosti - N.S., narodenej XX.XX.XXXX ukazoval jeho funkcie a povedal jej, aby sa s ním uspokojila, že to chce vidieť, čo odmietla, toto jej povedal znova, chytil ju za ruku, potiahol ju do spálne, pričom ju držal za ruky, v dôsledku potiahnutia si sadla na posteľ a on bol nad ňou, strčil do nej, čím ju zvalil na posteľ, kľakol si nad ňu a rukami jej vyhrnul nočnú košeľu, ďalej sa snažil stiahnuť jej nohavičky a dať jej vibrátor medzi nohy, poškodená mu chytila ruky, preto sa mu to nepodarilo, znova sa jej pýtal, či to robila s vibrátorom a hovoril, že to chce vidieť, pričom poškodená sa mu vtedy vyšmykla a vbehla do kúpeľne.

Za tento trestný čin bol obžalovaný W. Y. odsúdený podľa § 200 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym strážením.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. bolo obžalovanému W. Y. uložené tiež ochranné ústavné protialkoholické liečenie.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej pätnásťdňovej lehote včas podaným odvolaním napadol rozsudok obžalovaný W. Y. pre nesprávnosť výrokov o vine a o treste odňatia slobody. V písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že nespáchal skutok kladený mu za vinu obžalobou, pričom podľa neho vznikli nezrovnalosti ohľadom skutočnosti, či sa skutok stal. Poukazoval na to, že podľa obžaloby sa mal stať 18.8.2012, avšak k jeho oznámeniu došlo príslušným orgánom činným v trestnom konaní približne až o 9 mesiacov, pričom v uvedenom medziobdobí dokonca poškodená L. D. zostávala s ním sama doma a nebála sa ona, ani jej matka, že by sa inkriminované konanie z jeho strany mohlo opakovať. Obhajca ďalej uviedol, že obžalovaný doteraz nikdy nepopieral, že vlastnou rukou napísal priznanie, avšak skutočnosť, že podľa záveru znalca z odboru grafológie, podpis na jeho priznaní nie je obžalovaného a že ho niekto podpísal namiesto neho, považoval obhajca za ďalšiu pochybnosť ohľadne skutočnosti, či sa vôbec predmetný skutok stal. Poukazoval tiež na to, že obžalovaný sa vrátil z pracovnej cesty v Nemecku o 18.30 hod., domov prišiel asi o 18.45 hod., následne odišiel s manželkou, dcérou L. a s C. M. i jej deťmi na zábavu, ktorá sa konala na ihrisku v M. v predvečer hodov a na ktorej boli asi do 21.00 hod., pričom domov mohli prísť okolo 21.30 hod. Vzhľadom na to, že manželka potom ešte išla na diskotéku do Partizánskeho asi o 21.40 hod. a skutok sa mal stať asi o 22.00 hod., domnieval sa, že obžalovaný nemal dostatok času ho spáchať a určite by ho nespáchal, ak v spálni bola jeho maloletá dcéra L., ktorá ešte ani nemusela poriadne spať a kedykoľvek mohla vojsť do izby za obžalovaným. Podľa názoru obhajcu pochybnosti existujú tiež ohľadom okolnosti, či sa stal skutok spôsobom uvedeným v obžalobe „kľakol si na ňu a rukami jej vyhrnul nočnú košeľu, ďalej sa snažil stiahnuť jej nohavičky a dať jej vibrátor medzi nohy“ vzhľadom na to, že o tejto okolnosti poškodená L. D. a ani jej matka D. Y. nepovedali po skutku svedkyňa C. M.. Pre prípad, ak by mal odvolací súd za preukázané, že ku spáchaniu skutku došlo spôsobom uvedeným v obžalobe, tak podľa názoru obhajcu zanikla trestnosť pokusu trestného činu podľa § 14 ods. 3 písm. a/ Tr. zák. v dôsledku dobrovoľného upustenia od ďalšieho konania, čo vyplýva z toho, že sa síce pokúšal dostať do kúpeľne za poškodenou, ale keď zistil, že poškodená drží dvere, ktoré sa mu preto nedali otvoriť, tak sa nepokúšal násilím dostať do kúpeľne, ale ju iba prosil, aby ho pustila dnu, že sa dohodnú a potom spoza dverí odišiel. Pre prípad, ak by sa odvolací súd nestotožnil s týmto jeho názorom, žiadal, aby mu odvolací súd v prípade uznania viny, s prihliadnutím na povahu a závažnosť pokusu i na uložené ochranné ústavné protialkoholické liečenie, uložil za použitia § 39 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. prímenejšiu, menej prísny a na ochranu spoločnosti postačujúci trest kratšieho trvania pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Na podklade uvedených dôvodov alternatívne navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a aby postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného spod obžaloby oslobodil alebo aby pre prípad uznania viny zo spáchania zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil obžalovanému podľa § 39 ods. 2 písm. a/, c/ Tr. zák. primeraný trest znížený pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej trestným zákonom.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trenčíne i zástupca Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza - opatrovník poškodenej navrhli odvolanie obžalovaného W. Y. ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por. s poukazom na to, že všetky výroky napadnutého rozsudku, t. j. výroky o vine, o uloženom treste odňatia slobody, o spôsobe jeho výkonu, ako aj o uloženom ochrannom opatrení považovali za vecne správne a v súlade so zákonom.

Krajský súd na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 10. februára 2014, na verejnom zasadnutí dňa 6. marca 2014 postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným napadnutých výrokov rozsudku o vine, o treste

odňatia slobody a o ochrannom opatrení, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že uložený trest je neprímeraný a odvolanie obžalovaného W. Y. je dôvodné len vo vzťahu k výroku o treste. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal kontradiktórnym spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Súd prvého stupňa svoje skutkové zistenia správne oprel nielen o výpovede a obhajobné vyjadrenia obžalovaného W. Y., ale predovšetkým o svedecké výpovede L. D., D. Y., C. M., obsah písomného priznania obžalovaného i obsah listov predložených obžalovaným a najmä svedkyňou D. Y., ako aj o zistenia a závery vyplývajúce zo znaleckých posudkov z odboru písomoznalectva, z odvetvia psychiatrie, liečby alkoholizmu a toxikománie i z odvetvia klinickej psychológie a o listinné dôkazy, na ktoré v napadnutom rozsudku poukázal. Svoje skutkové zistenia podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade dôvodne neakceptoval obhajobné tvrdenia obžalovaného W. Y., pretože boli v rozpore s uvedenými vo veci vykonanými dôkazmi, z nich predovšetkým svedeckými výpoveďami L. D., D. Y., C. M., potvrdenými aj obsahom písomného priznania obžalovaného, o vierohodnosti ktorých dôkazov nemal pochybnosti ani odvolací súd. Odvolací súd po preskúmaní veci vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako súd prvého stupňa, pretože dôkazy, ktoré vykonal súd prvého stupňa, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku a o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktorými bolo spoľahlivo preukázané, že sa žalovaný skutok stal a že ho spáchal obžalovaný W. Y.. Odvolacie námietky obžalovaného uvedené v jeho odvolaní vo vzťahu ku skutkovým zisteniam preto nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich.

Vychádzajúc z takto správne zisteného skutkového stavu súd prvého stupňa nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného W. Y. ako pokusu zločinu sexuálneho násillia podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 200 ods. 1,2 písm. b/ Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 313/2011 Z. z. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/, c/ Tr. zák. a § 127 ods. 1, 5 Tr. zák. zhodne s obžalobným návrhom, pričom svoje závery v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež podrobne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. M. súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd, preto ani v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, ani v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného nepovažoval za opodstatnené a v podrobnostiach poukazuje na vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnomu posúdeniu konania obžalovaného, s ktorými sa stotožnil. Obžalovaný sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu v úmysle násillím donútiť k iným sexuálnym praktikám poškodenú, ktorá bola dieťaťom i jeho blízkou osobou zároveň, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo nie v dôsledku dobrovoľného upustenia od ďalšieho konania potrebného na dokonanie trestného činu a odstránenia nebezpečenstva, ktoré vzniklo z podniknutého pokusu v zmysle § 14 ods. 3 písm. a/ Tr. zák. tak, ako na to poukazoval v odvolaní obžalovaný, ale preto, lebo poškodenej sa podarilo vyšmyknúť, vbehnúť do kúpeľne a zapretím dverí vlastným telom zabrániť vstupu alkoholom ovplyvneného obžalovaného, ktorému navyše v ďalšom konaní zabránil aj telefonát manželky s hrozbou privolania polície a v krátkom časovom slede aj následný príchod manželky do bytu.

Odvolací súd však zistil, že súd prvého stupňa nepostupoval vecne správne pri ukladaní trestu odňatia slobody, pri určení druhu a výmery trestu obžalovanému W. Y.. Nepodmienečný trest odňatia slobody uložený obžalovanému podľa § 200 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov je totiž neprímerane prísny a nezodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1 až 4, ods. 5 písm. c/ Tr. zák. za situácie, keď boli splnené podmienky pre mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. Podľa tohto zákonného ustanovenia môže súd znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a za pokus trestného činu a ak vzhľadom na povahu a závažnosť pokusu má za to, že použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom, t. j. v prípade zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1,2 písm. b/ Tr. zák. v rozpätí na sedem rokov až pätnásť rokov, by bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a na ochranu spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Tak je tomu aj v posudzovanom prípade. Vzhľadom na všetky zistené okolnosti prípadu, ako aj zistený

vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností i pomery obžalovaného, najmä však na povahu a konkrétny stupeň závažnosti obžalovaným spáchaného trestného činu vo forme jeho pokusu, ktorý vzhľadom na mieru, do akej sa konanie obžalovaného priblížilo k dokonaniu trestného činu, je podstatne nižší než v prípade dokonaného trestného činu, je dostatočne odôvodnený záver, že použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom za zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1,2 písm. b/ Tr. zák. v rozpätí na sedem rokov až pätnásť rokov by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a na ochranu spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

Vzhľadom na uvedené dôvody a na podklade odvolania obžalovaného zrušil odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu a zistené pochybenie v uvedenom smere sám napravil v prospech obžalovaného W. Y.. Obžalovanému uložil podľa § 200 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. a § 39 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, teda trest znížený pod dolnú hranicu trestnej sadzby a na výkon trestu odňatia slobody zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., keďže v tomto smere a tiež aj vo výroku o uložení ochranného ústavného protialkoholického liečenia podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. vecne správne postupoval už okresný súd. Takto stanovený trest, spolu s dôvodne a v súlade so zákonom uloženým ochranným ústavným protialkoholickým liečením, zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1 až 4, ods. 5 písm. c/ Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu i zistené pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.